

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D. a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **D. B., narozena dne X**
státní příslušnost Republika U.
bytem T. n., H.
zastoupena JUDr. Janem Šafrou, LL.M., advokátem
sídlem Revoluční 1082/8, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2016, č. j. MV-185592-7/SO-2015,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 22. 9. 2016, domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaná zamítla její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 16. 10. 2015, č. j. OAM-2670-21/ZM-2015, jehož zrušení se žalobkyně taktéž domáhá, a toto rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím ministerstva byla zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR a platnost povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 203/2015 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), formou zaměstnanecké karty jí nebyla prodloužena, neboť ve stanovené lhůtě nebyly předloženy doklady za účelem ověření údajů uvedených v této žádosti.

2. Žalobkyně v žalobě zrekapitulovala dosavadní průběh řízení a namítla, že napadené rozhodnutí je nicotné, nepřezkoumatelné a nezákonné. Nesouhlasí se závěrem žalované, že zamítnutí žádosti bylo dostatečně odůvodněno skutečností, že nedoložila své příjmy z pracovního vztahu pro společnost A. P. S. Ltd.-d.. Pokud tato společnost neplní řádně své povinnosti vyplývající z právního řádu a neodvádí za své zaměstnance pojistné na sociální zabezpečení, lze pak také jen stěží předpokládat, že poskytne svým zaměstnancům relevantní doklady pro doložení příjmů. Primární potřebou žalobkyně je zajištění stálého finančního příjmu, a pokud by vyvíjela nátlak na zaměstnavatele, riskovala by tak ztrátu pracovního místa. Žalobkyni nemůže jít k tíži nedostatečná kontrola jmenované společnosti ze strany státních orgánů.
3. Dále žalobkyně namítla, že její žádost splňovala veškeré zákonem požadované náležitosti, a rovněž, že v průběhu řízení poskytla žalované veškerou možnou součinnost, když doložila všechny dokumenty, které měla k dispozici. Pochybení jejího zaměstnavatele pak nemohou nic změnit na skutečnosti, že pracovala a pobírala stálý příjem. Zejména pak poukázala na další dvě předložené pracovní smlouvy se společnostmi K. D., s.r.o. a A., s.r.o., které dostatečně odůvodňují prodloužení dlouhodobého pobytu formou zaměstnanecké karty. Pokud tedy dle žalované nebyl potvrzen důvod, pro který žádá o prodloužení dlouhodobého pobytu, došlo tím k porušení § 2 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zakotvujícího enumerativnost veřejnoprávních pretenzí.
4. Podle jejího názoru se žalovaná také nevypořádala s četnými vadami a rozpory v rozhodnutí ministerstva, na něž v odvolání poukazovala, a to především na chybně uvedenou zemi původu, délku pobytu na území České republiky a skutečnost, že zde žije rovněž její přítel, resp. faktický manžel. Žalovaná měla posoudit, zda s ohledem na vytýkané vady není napadené rozhodnutí nicotné, a pokud by k takovému závěru nedospěla, alespoň se vypořádat se všemi jejími argumenty. Jelikož toto neučinila a rozhodnutí ministerstva bez dalšího potvrdila, je na místě napadené rozhodnutí žalované zrušit bez nařízení jednání z důvodu nicotnosti, nepřezkoumatelnosti, jakož i proto, že skutkový stav, z něž žalovaná vycházela, nemá oporu ve spise. Pokud nebudou soudem shledány tyto vady, mělo by být napadené rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost.
5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. V podrobnostech odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se důkladně vypořádala s důvody pro zamítnutí odvolání. S ohledem na tvrzení obsažená v žalobě dále zdůraznila, že žalobkyně nepředložila ministerstvu požadované doklady vztahující se k plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti družstva A. P. S. Ltd. Na rozdíl od žalobkyně pak považuje tyto doklady pro posouzení žádosti za nezbytné. Žalovaná nerozporuje, že případná pochybení zaměstnavatele nelze přičítat k tíži žalobkyně, přesto však byla povinna poskytnout správnímu orgánu veškerou součinnost a předložit doklady vyžadované pro posouzení žádosti. Pokud nedisponuje žádným potvrzením prokazujícím její dřívější pracovní činnost, jedná se nepochybně o skutečnost odůvodňující aplikaci § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. V případě, že byla ochotna vykonávat pro zaměstnavatele činnost, aniž by jí tento poskytl jakékoliv doklady prokazující příjem z této činnosti, nesla svobodně riziko z toho plynoucí.
6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala dne 12. 2. 2015 žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR dle § 44a

zákonu o pobytu cizinců, které jí bylo vydáno za účelem zaměstnání. Jako přílohy žádosti předložila rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka pro hlavní město Prahu o vydání povolení zaměstnání ze dne 23. 3. 2015, č.j. ABA-1441/2015-za, které jí bylo vydáno jako členice družstva A. P. S. Ltd.-družstvo pro plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti družstva. Povolení bylo vydáno s platností od 1. 4. 2015 do 31. 3. 2016.

7. Usnesením ze dne 17. 2. 2015 byla žalobkyni v souladu s § 39 odst. 1 správního řádu určena lhůta 60 dnů k odstranění vad žádosti, které byly uvedeny v připojené výzvě k odstranění vad žádosti, a zároveň bylo řízení v souladu s § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno. Žalobkyně byla vyzvána k předložení originálu cestovního dokladu, dokladu o zajištění ubytování po dobu pobytu na území a rozhodnutí o povolení k zaměstnání.
8. Dotazem na Českou správu sociálního zabezpečení ministerstvo zjistilo, že družstvo A. P. S. Ltd.-d. neodvádí jako zaměstnavatel za žalobkyni žádné pojistné.
9. Výzvou ze dne 11. 5. 2015 byla žalobkyně prostřednictvím zmocněného zástupce vyzvána k předložení dokladů prokazujících příjem plynoucí jí z plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti družstva vykonávaného na základě předloženého rozhodnutí o povolení zaměstnání, případně i dokladů prokazujících další příjem na území České republiky. Zároveň byla žalobkyně poučena, že předložení uvedeného dokladu je nezbytné k ověření výkonu její činnosti pro družstvo a bez jeho doložení může být na základě dalšího šetření její žádost zamítnuta.
10. Dne 14. 5. 2015 doplnila žalobkyně ministerstvu ke své žádosti originál cestovního dokladu a nájemní smlouvu.
11. Následně byla žalobkyně dne 16. 6. 2015 vyzvána k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a poté rozhodnutím ze dne 16. 10. 2015, č.j. OAM-2670-21/ZM-2015, ministerstvo zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání formou zaměstnanecké karty. Vycházelo při tom ze skutečnosti, že žalobkyně v žádosti uvedla, že bude vykonávat pracovní činnost pro družstvo, jehož je členem, a to jako dělnice stavební výroby. Neposkytla však potřebnou součinnost a nedoložila výši a zdroj svých příjmů, v důsledku čehož nebylo možné prokázat, zda pro družstvo skutečně vykonává pracovní činnost, neboť toto za ní jako zaměstnavatel neodvádělo pojistné na sociální zabezpečení. Z uvedených důvodů dospělo ministerstvo k závěru, že byla prokázána existence skutečností, které naplňují důvod pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu formou zaměstnanecké karty, neboť se nepodařilo ověřit skutečnosti uvedené v žádosti. Dále se ministerstvo zabývalo otázkou, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené ve smyslu § 174a cizineckého zákona, přičemž dospělo k závěru, že jím nebude nepřiměřeně zasaženo do soukromého ani rodinného života žalobkyně.
12. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém namítala, že ministerstvo poškozuje její práva, neboť v dobré víře doložila veškeré zákonem stanovené náležitosti pro vydání rozhodnutí a není v jeho kompetenci kontrolovat chování jejího zaměstnavatele. Jelikož byla z rozhodnutí úřadu práce ze dne 1. 4. 2015 zařazena na pozici dělník v oblasti výstavby budov zaměstnavatele A. P. S. Ltd.-d., splňuje účel pobytu na území České republiky a vzhledem k uvedenému tak nebyly

splněny zákonné podmínky pro zamítnutí žádosti.

13. Dne 8. 12. 2015 žalobkyně ke svému odvolání doplnila pracovní smlouvu uzavřenou se společností K. D., s.r.o. a dále výpis z integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí s číslem volného pracovního místa u této společnosti. Dále dne 6. 1. 2016 dodala nájemní smlouvu prostoru sloužícího k bydlení a dne 2. 3. 2016 pracovní smlouvu se společností A., s.r.o., ze dne 26. 2. 2016. Dne 11. 4. 2016 pak doložila výpis integrovaného portálu Ministerstva práce a sociálních věcí s číslem volného pracovního místa u společnosti A., s.r.o.
14. Podáním ze dne 21. 7. 2016 pak žalobkyně doplnila odůvodnění podaného odvolání. Poukázala zejména na nedostatky a nepravdivé informace uvedené v napadeném rozhodnutí ministerstva a uvedla, že na zaslanou výzvu k součinnosti nereagovala z toho důvodu, že byly podle ní splněny všechny podmínky pro povolení k zaměstnání. Teprve po konzultaci se zvoleným advokátem jí byla vysvětlena podstata problému a následně řádně doložila pracovní smlouvy. Dále namítla, že pobývá v České republice od roku 2009 (nikoliv 2008), je občankou Republiky U. (nikoliv Ukrajiny) a žije 8 let ve společné domácnosti s přítelem S. Y., nar. X, s nímž uzavřela neformální sňatek. Napadené rozhodnutí tak podle ní bylo nepřiměřeným ve smyslu § 174a cizineckého zákona, a rovněž bylo v rozporu s mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána. S ohledem na vyjádření ministerstva, že realizuje rodinný život mimo území České republiky, měla žalobkyně také za to, že tvrzení ministerstva nemají oporu v podkladech a napadené rozhodnutí je nicotné ve smyslu § 77 odst. 2 správního řádu. Závěrem uvedla, že byly splněny podmínky pro zrušení rozhodnutí ministerstva, neboť je zjevně nesprávné a v rozporu s právními předpisy. Nesprávnost spatřovala zejména v závěru, že nevykonávala pracovní činnost, když k tomu neposkytla potřebnou součinnost, neboť toto vysvětlila. Rozpor s právními předpisy potom spatřovala ve skutečnosti, že závěry ministerstva nevycházejí ze spisového materiálu a rozhodnutí tak nebylo vydáno na základě podkladů rozhodnutí, jak stanoví § 50 správního řádu.
15. Odvolání žalobkyně žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla. V jeho odůvodnění zrekapitulovala obsah správního spisu, jakož i dosavadní průběh řízení. Uvedla, že není sporu o tom, že žalobkyně řádně doložila rozhodnutí o povolení k zaměstnání pro družstvo A. P. S. Ltd.-d. vydané příslušným úřadem práce. Neztotožnila se však s názorem žalobkyně, že předmětné potvrzení zcela postačovalo k vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Zejména s ohledem na sdělení příslušného orgánu správy sociální zabezpečení, bylo zcela na místě členství žalobkyně v družstvu prověřit. Výzva k poskytnutí potřebné součinnosti tak nebyla samoúčelná, ale byla vhodným prostředkem ke zjištění skutečného stavu věci. S ohledem na to, že žalobkyně zanechala tuto výzvu zcela bez odezvy, byly prokázány důvody pro zamítnutí žádosti dle § 56 odst. 1 písm. a) cizineckého zákona. Žalovaná rovněž poukázala na to, že nesouhlasí se závěrem žalobkyně, že potřebnou součinnost v průběhu odvolacího řízení poskytla, když doložila další dvě pracovní smlouvy, neboť v průběhu celého řízení nepředložila žádný doklad prokazující příjem plynoucí z plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti družstva A. P. S. Ltd.-d..
16. Pokud jde o namítané nedostatečné a chybné odůvodnění přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně dle § 174a zákona o pobytu cizinců, tak žalovaná přisvědčila, že ministerstvo v odůvodnění rozhodnutí nesprávně uvedlo délku pobytu žalobkyně na území České republiky a její

státní příslušnost, avšak tyto nepřesnosti nebyly způsobilé změnit závěr, že uvedené rozhodnutí není nepřiměřeným ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Ministerstvo vycházelo z údajů jemu známých z úřední činnosti a dostupných z informačních systémů. Tvrzeň vztah žalobkyně nemohl být zohledněn, když jej uvedla až v rámci podaného odvolání. Žalovaná se neztotožnila se závěrem žalobkyně, že zamítnutí žádosti bude mít stejný dopad jako správní vyhoštění, neboť má možnost podat jinou žádost o pobytové oprávnění a není jí znemožněn budoucí pobyt na území České republiky. Rovněž nepovažuje za nedůvodný závěr ministerstva o možnosti realizace rodinného života mimo území České republiky, neboť zde nemá povolený trvalý pobyt žádný z jejích rodinných příslušníků. Ti žijí dle jejího vlastního sdělení v domovském státě. Žalovaná také neshledala důvody tvrzené nicotnosti rozhodnutí ministerstva.

17. Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud rozhodl bez jednání, neboť účastníci nevyjádřili s takovým projednáním věci nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Podle § 44a odst. 10 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 18. 9. 2016 ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) a c), § 42g odst. 3 nebo 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit.
19. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37.
20. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.
21. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.
22. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
23. Soud se nejprve zabýval námitkami tvrzené nicotnosti a nepřezkoumatelnosti

napadeného rozhodnutí, jakož i námitkou, že skutkový stav, z něž žalovaná vycházela, nemá oporu ve spise, neboť důvodnost některé z nich by bránila věcnému přezkumu.

24. Za nicotné rozhodnutí správního orgánu lze považovat akt, který vykazuje tak závažné vady, že vůbec není schopen vyvolat žádné právní účinky. Nicotný je tedy správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Žalobkyně v žalobě blíže nespecifikovala, z jakého důvodu je podle ní napadené rozhodnutí nicotné. Uvedla pouze, že s ohledem na vady, které ve svém odvolání rozhodnutí ministerstva vytýkala, se měla žalovaná zabývat otázkou možné nicotnosti tohoto rozhodnutí a v případě, že tuto neshledá, tak se alespoň vypořádat s argumenty žalobkyně. Tyto obecně formulované nedostatky však nelze v žádném případě hodnotit jako vady způsobující nicotnost napadeného rozhodnutí a soud ani neshledal žádnou jinou závažnou vadu, pro niž by bylo třeba rozhodnutí považovat za nicotné. Tuto námitku tedy soud nepovažoval za důvodnou.
25. Dále se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže z jeho odůvodnění, a to ani v kontextu správního spisu, nelze seznat důvody, proč správní orgán rozhodl určitým způsobem. Takovou vadou však napadené rozhodnutí zjevně netrpí. Z rozhodnutí ministerstva, resp. z rozhodnutí žalované o odvolání proti němu, je jasné patrné, proč byla žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zamítnuta. Žalobkyně přes výzvu nedoložila příjmy plynoucí z plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti družstva vykonávaných na základě předloženého rozhodnutí o povolení zaměstnání ani jiné doklady prokazující další příjem na území České republiky. Neuvedla ani důvody, které by jí v tom bránily, a předmětnou výzvu nechala zcela bez odezvy. Pokud pak jde o otázku přiměřenosti rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, je pravdou, že v odůvodnění rozhodnutí ministerstva byla chybně uvedena délka pobytu žalobkyně na území České republiky, jakož i její státní příslušnost. Zcela nepochybně se však jednalo pouze o písařskou chybu při vyhotovování tohoto rozhodnutí, neboť ve zbytku zcela zjevně vycházelo ministerstvo z obsahu spisu, tedy zejména tiskopisu žádosti vyplněného žalobkyní. Tam žalobkyně uvedla, že je svobodná a její matka a sourozenci žijí v zemi jejího původu, tedy Republice U.. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí ztotožnila se závěrem ministerstva, že jeho rozhodnutí není nepřiměřeným ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců a poukázala na to, že vycházelo z jemu dostupných informací uvedených v žádosti žalobkyně a informačních systémech. Zdůraznila, že mu nelze přičítat k tíži, že se nevypořádal s tvrzeným partnerským vztahem, neboť sama žalobkyně tuto skutečnost v průběhu nalézacího řízení neuvedla. Žalovaná reagovala na všechny odvolací výtky a napadené rozhodnutí řádně odůvodnila, přičemž toto odůvodnění je srozumitelné a přezkoumatelné.
26. Pokud pak jde o tvrzení žalobkyně, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spise, pak ani tuto námitku nepovažuje soud za důvodnou. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaná vycházela a závěr ke kterému došla, má oporu ve spise. Jak již bylo uvedeno výše, v odůvodnění rozhodnutí ministerstva došlo pouze ke zjevné chybě při uvedení délky pobytu a státní příslušnosti, avšak s tou se žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádala.
27. Ani žalobní bod týkající se nedostatku důvodů pro zamítnutí žádosti nepovažuje soud

za důvodný. V první řadě nelze přisvědčit argumentům žalobkyně, že její žádost splňovala všechny zákonné náležitosti a v průběhu řízení poskytla žalované veškerou možnou součinnost. S ohledem na zjištění, že za žalobkyni není odváděno žádné pojistné, se požadavek ministerstva, aby žalobkyně předložila doklad prokazující příjem plynoucí z činnosti vykonávané pro družstvo A. P. S. Ltd.-d., jeví jako zcela důvodný. Žalobkyně tvrdí, že pochybení zaměstnavatele, který jí nebyl schopen dodat potřebné doklady o jejím příjmu, nic nemění na skutečnosti, že pro něj skutečně pracovala a dostávala stálý příjem. Skutečnost, že pro něj pracovala se však s ohledem na pasivitu žalobkyně nepodařilo ve správním řízení prokázat. V žádném případě, pak nelze souhlasit s tvrzením, že by žalobkyně poskytla žalované veškerou možnou součinnost, když předmětnou výzvu nechala zcela bez odezvy. Nejen, že žalobkyně požadované doklady nedodala, ale ani žalované nesdělila, že tyto nemá k dispozici a z jakého důvodu. Žalobkyně mohla a měla na výzvu ministerstva reagovat, zůstala však ke své škodě zcela nečinná, a to i přes poskytnuté poučení že v případě nedoložení požadovaných dokladů může být její žádost zamítnuta. Pokud pak až v rámci doplnění odvolání žalobkyně doložila další dvě pracovní smlouvy, pak ani tyto nemohly zvrátit odůvodněnost závěru o zamítnutí žádosti, neboť ani jimi žalobkyně žádným způsobem neprokazovala svůj příjem plynoucí z pracovní činnosti pro družstvo A. P. S. Ltd.-d..

28. Soud tedy dospěl k závěru, že žalobkyně nepředložila ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti. Ministerstvo tak postupovalo správně, když ji vyzvalo k předložení dokladů prokazujících její příjem. Žalobkyně na výzvu nereagovala, a proto byly naplněny podmínky pro zamítnutí žádosti podle § 44a odst. 10 ve spojení s § 46e odst. 1 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) cizineckého zákona.
29. Z výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalované, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu